

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Ing. J. P.**, zastoupen JUDr. Karlem Schellem, LL.M., MBA, advokátem se sídlem Ambrožova 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 11. 11. 2013, č. j. 71149/2013-MZE-12151, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **P. M.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2014, č. j. 11A 14/2014 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví uvedeným rozsudkem Městský soud v Praze zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 11. 11. 2013, č. j. 71149/2013-MZE-12151. Uvedeným rozhodnutím ministr nevyhověl námitce žalobce proti provedení aktualizace v evidenci půdy podané podle § 3g odst. 7 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů. Rozsudek městského soudu byl zástupci žalobce doručen 17. 10. 2014.

[2] Dne 3. 11. 2014 podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost proti rozsudku městského soudu. V ní zpochybňuje způsob, jakým městský soud posoudil přezkoumatelnost správního rozhodnutí, a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, protože pouze v takovém případě může být meritorně projednána, přičemž shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[5] Z ustanovení § 40 s. ř. s. dále plyne, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin (odstavec 1). Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce (odstavec 2). Lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak (odstavec 4).

[6] V posuzovaném případě byl napadený rozsudek doručován zástupci stěžovatele do datové schránky. Z doručení založené na č. l. 43 spisu městského soudu je zřejmé, že zásilka byla doručena zástupci stěžovatele v pátek 17. 10. 2014. Následujícího dne, tedy v sobotu 18. 10. 2014, začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, a tato uplynula v pátek 31. 10. 2014, neboť tento den se svým označením shoduje se dnem doručení rozhodnutí městského soudu, který je určující pro počátek lhůty. Zástupce stěžovatele odeslal kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu ze své datové schránky až v pondělí 3. 11. 2014, tedy tři dny po uplynutí dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti.

[7] Lhůta podle § 106 odst. 2 s. ř. s. tak marně uplynula v pátek 31. 10. 2014. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Osobě zúčastněné na řízení soud žádné povinnosti neuložil, proto podle § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu